

Прийнято 27.09.2025. Прорецензовано 22.10.2025. Опубліковано 31.12.2025.

УДК 378.147:378.17

JEL I23, F60, M16

DOI: 10.31471/2409-0948-2025-2(32)-75-83

ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНЦІЙ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Кінаш Ірина Петрівна*

доктор економічних наук, професор

професор кафедри менеджменту та адміністрування

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

вул. Карпатська, 15, м. Івано-Франківськ, 76019, Україна

e-mail: irinakinash@gmail.com

ORCID <https://orcid.org/0000-0002-5391-6560>

Берлоус Марія Володимирівна

асистент кафедри менеджменту та адміністрування

вул. Карпатська, 15, м. Івано-Франківськ, 76019, Україна

e-mail: maria.berlous@nung.edu.ua

ORCID <https://orcid.org/0000-0003-2856-9832>

Анотація. Метою статті є дослідження особливостей прояву інтернаціоналізації вітчизняної вищої освіти та виокремлення компетенцій, які слід формувати у майбутніх фахівців з метою їх адаптації до умов роботи на глобальному ринку праці. У роботі використано методи аналізу, синтезу та узагальнення. Встановлено, що інтернаціоналізації вищої освіти передбачає посилення міжнародної складової у діяльності закладів задля їх співпраці. Виокремлено основні прояви інтернаціоналізації вітчизняної вищої освіти. Найпоширенішим проявом визначено міжнародну академічну мобільність, яка призвела до студентської міграції. Встановлено, що впродовж 2009-2024 рр. Кількість українців, які навчаються в західних університетах, зростає більш ніж у п'ять разів. Така тенденція обумовлена солідарністю та підтримкою академічної спільноти українських навчальних закладів, хорошою підготовкою студентів, а також значною кількістю виграних проєктів міжнародної мобільності в рамках програми *es erasmus+*. З'ясовано, що інтернаціоналізація освіти є потужним інструментом розвитку компетентностей, дослідження вказали на те, що ті студенти які скористались програмами академічної мобільності вказали на

Запропоноване посилання: Кінаш, І. П. & Берлоус, М. В. (2025). Інтернаціоналізація вищої освіти та її вплив на формування компетенцій майбутніх фахівців. Науковий вісник ІФНТУНГ. Серія: економіка та управління в нафтовій і газовій промисловості, 2(32), 75-83. doi: 10.31471/2409-0948-2025-2(32)-75-83

* Відповідальний автор

Copyright © The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)

кращі результати загальних (аналітичні здібності, здатність до вирішення проблем, комунікативні навички) та професійних компетенцій (міжнародні компетенції). Також ці студенти продемонстрували краще володіння іноземною мовою, знань та розуміння міжнародних відмінностей у культурі та суспільстві, здатності працювати з людьми з різним культурним походженням та ширші професійні знання про інші країни. Зроблено висновок, що інтернаціоналізація вищої освіти призводить до необхідності засвоєнню нових компетенцій у здобувачів. Виділено глобальну компетентність, яку можна сформувати в синергії міжкультурної та мовної компетенції. Її прояв буде спостерігатись у професійній соціокультурній компетенції. Ця компетенція визначить здатність здобувачів вищої освіти адекватно засвоювати професійну інформацію та комунікувати у мультикультурному середовищі.

Ключові слова: інтернаціоналізація, вища освіта, академічна мобільність, студентська міграція, компетенції, глобалізація.

Вступ. У сучасних умовах стрімкої глобалізації та активної інтеграції країни у світовий освітній простір питання інтернаціоналізації освіти набуває особливої актуальності. Розширення міжнародної співпраці між закладами вищої освіти, розвиток програм академічної мобільності, упровадження спільних освітніх проєктів та використання іноземних мов у навчальному процесі відкривають нові можливості для професійного зростання студентів. Такий підхід не лише модернізує систему вищої освіти, а й сприяє створенню сприятливих умов для формування конкурентоспроможних фахівців, здатних успішно діяти в мультикультурному середовищі.

Інтернаціоналізація освіти розглядається як потужний інструмент розвитку компетентностей, необхідних на глобальному ринку праці. Покращення якості навчання, розширення компетенцій студентів, краща підготовка випускників до інтернаціоналізованого світу праці та підвищення міжнародної обізнаності вважаються одними з ключових цілей інтернаціоналізації [1]. Залучення студентів до міжнародних освітніх програм і проєктів сприяє удосконаленню їхньої професійної підготовки, підвищує рівень володіння іноземними мовами, формує міжкультурну та комунікативну грамотність, розвиває навички критичного мислення та адаптивності. Крім того, міжнародний досвід стимулює інноваційність, гнучкість і здатність до саморозвитку, що є ключовими характеристиками сучасного фахівця.

Попри значний потенціал інтернаціоналізації, процес її впровадження супроводжується низкою викликів: нерівністю доступу до міжнародних програм, мовними та культурними бар'єрами, недостатньою інституційною підтримкою та обмеженим фінансуванням [2]. Проте саме подолання цих викликів визначає якість формування компетентностей студентів і ефективність інтеграції вищої освіти України у глобальний простір.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанню інтернаціоналізації вищої освіти приділяється достатньо уваги в науковій літературі. Серед зарубіжних науковців, які активно досліджували цю проблему, можна виділити наступних: Knight J. [3], Kehm B., Teichler U. [4], які досліджували теоретичні аспекти інтернаціоналізації вищої освіти; Egron-Polak E., Hudson R., Sandstrom A.-M. [1], які окреслили цілі інтернаціоналізації; Curaj A., Matei L., Pricopie R., Salmi J., Scott P. [5], які дослідити особливості реалізації інтернаціоналізації в різних навчальних закладах висвітлені у праці; Teichler U. [6], який присвятив своє дослідження формуванню стратегії інтернаціоналізації освіти; Janson K., Schomburg H., Teichler U. [7], які досліджували цінності, що формуються в учасників інтернаціоналізації освіти.

Серед сучасних вітчизняних дослідників, які займаються теоретико-методологічними питаннями інтернаціоналізації вищої освіти в сучасних умовах суспільного розвитку виділимо таких вчених, як: вербицьку а., яка обґрунтовує напрями розвитку вищої освіти крізь призму інтернаціоналізації [8]; Дебич М., яка вивчає

зарубіжний досвід [9]; Запухляк І., Маланюка Н., які розвивають концепцію інтернаціоналізації вищої освіти на основі взаємодії із стейхолдерами [10]; Клімову Г., яка формує механізм інтернаціоналізації вищої освіти, розкриває передумови його реалізації [11]; Чалу Н., Пічик К., Підденежного О., Воропая О. [12], які виявили ризики та проблеми пов'язані з мобільністю студентів та узагальнили досвід з їх вирішення. Проте аспекти компетенцій, на які слід звернути увагу під час підготовки майбутніх фахівців внаслідок інтернаціоналізації вищої освіти ще недостатньо досліджені.

Мета статті полягає в дослідженні особливостей прояву інтернаціоналізації вітчизняної вищої освіти та виокремлення компетенцій, які слід формувати у майбутніх фахівців з метою їх адаптації до умов роботи на глобальному ринку праці.

Виклад основного матеріалу. Інтернаціоналізацію вищої освіти слід розуміти як «процес інтеграції міжнародного, міжкультурного або глобального виміру в мету, функції та завдання освіти» [3, с. 21]. Можна стверджувати, що інтернаціоналізація вищої освіти – це процес, при якому цілі, функції та механізм надання освітніх послуг набувають міжнародного характеру. Вона передбачає посилення міжнародної складової у діяльності закладів вищої освіти задля їх співпраці та комунікації під впливом глобальних викликів. Ключові значення інтернаціоналізації вищої освіти проявляється через певні прояви (рис. 1).

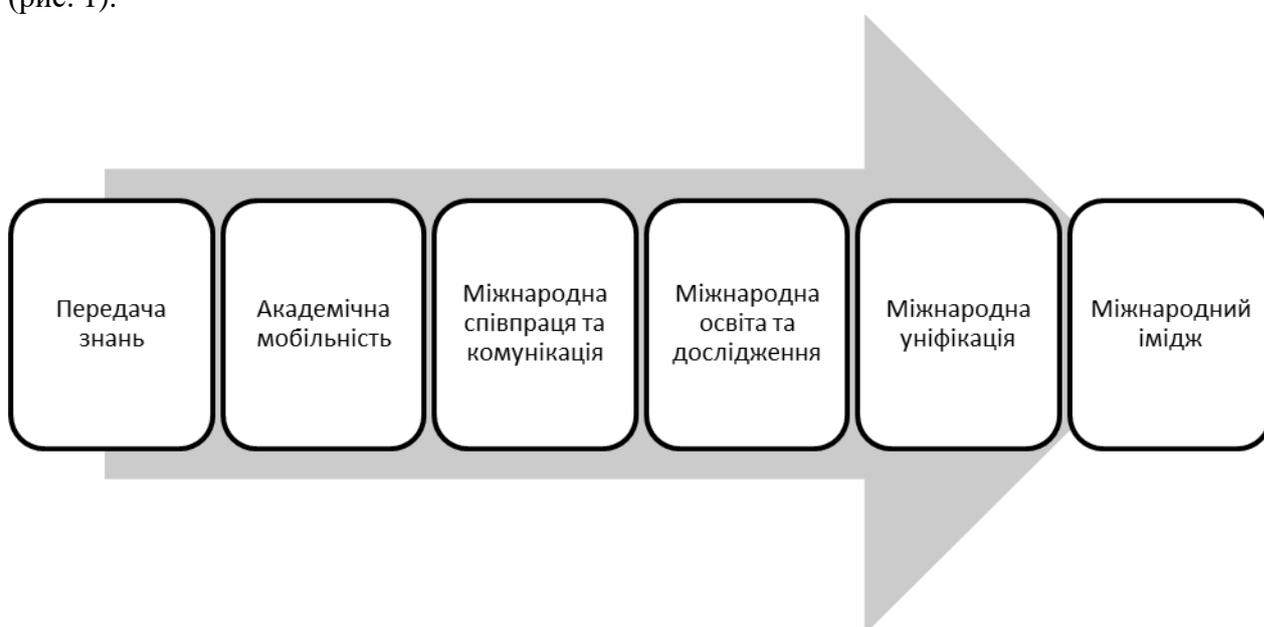

Рисунок 1 – Значення інтернаціоналізації вищої освіти
Джерело: складено на основі [4].

Так, передача знань, відбувається через книги, підручники, участь у тренінгах, майстер класах тощо. Академічна мобільність проявляється через обмін студентами, науково-педагогічними працівниками. Інтернаціоналізації вищої освіти налагоджує та поглиблює міжнародна співпрацю та комунікацію між країнами, навчальними закладами, окремими науковими установами тощо. Здобуваючи міжнародну освіту та проводячи дослідження є змога навчитися соціалізуватися, порівняти підходи до освітніх процесів тощо. Інтернаціоналізація вищої освіти формує міжнародний імідж закладів.

Розглянемо основні прояви інтернаціоналізації вітчизняної вищої освіти. Найпоширенішим проявом, на нашу думку, стала міжнародна академічна мобільність, яка надає вищим навчальним закладам можливість направляти студентів та співробітників за кордон для навчання, викладання або стажування в закладах-учасниках, а також дає змогу участі стажуванні у вітчизняних вузах. На думку експертів до 2025 року число студентів, які навчаються за кордоном, становитиме 4,9 млн осіб [13].

Пошвавленню міжнародної академічної мобільності сприяє те, що останніми роками вітчизняні вищі навчальні заклади виграють значну кількість проєктів в рамках програми ЄС Erasmus+. Так, тільки у 2023 році серед 35 225 проєктів, відібраних для фінансування, 2425 проєктів мобільності здійснюються у співпраці з українськими організаціями, включаючи: 1140 мобільностей для українських співробітників до ЄС та 273 мобільності з ЄС, 2423 мобільності для українських студентів до ЄС та 89 мобільностей з ЄС. Завдяки цьому конкурсу, Україна має найбільшу кількість проєктів мобільності серед 144 країн-партнерів у всьому світі [14].

Згідно досліджень, проведеного стадним є. [15] впродовж 2009-2024 рр. Кількість українців, які навчаються в західних університетах (європи, США, Канади та Австралії), зросла більш ніж у п'ять разів (з 21 тис. осіб у 2008/2009 н.р., до 115 тис. осіб у 2023/2024 н.р. (рис. 2). У відносному вираженні це збільшення з 2% до 11% від загальної кількості студентів денної форми навчання в Україні, частково тому, що кількість студентів в Україні за цей період скоротилася більш ніж на 21% (рис. 2).

Рисунок 2 – Динаміка кількості вітчизняних студентів, які навчаються в іноземних університетах та їх частка серед студентів денної форми навчання

Джерело: [15].

Таке безпрецедентне зростання кількості мобільності українських студентів після початку повномасштабного військового вторгнення можна пояснити як солідарністю та підтримкою академічної спільноти українських університетів, так і хорошою підготовкою українських студентів. Спостерігаємо і тривожну тенденцію. До 17% студентів, які виїхали за кордон за програмами студентського обміну, не повернулися вчасно до України [16]. Поділяємо позицію авторів [12], які наголошують, що академічна мобільність може стати джерелом конкурентних переваг лише за умови системного, контрольованого й планового аналізу її якості. Важливо запобігти «відтоку мізків» шляхом розробки політики мобільності студентів та перетворити «відтік мізків» на «циркуляцію мізків».

Детальніше зупинимося на компетенціях, на які слід звернути увагу під час підготовки майбутніх фахівців. Зазначимо, що Європейський Парламент та Рада (ЄС) оновили редакцію ключових компетенцій для навчання впродовж життя.

Підкреслюється важливість формування саме таких компетенцій, як [17]:

- Грамотність;
- Мовна компетентність;

- Математична компетентність та компетентність у науках, технологіях та інженерії;
- Цифрова компетентність;
- Особиста, соціальна та навчальна компетентність ;
- Громадянська компетентність ;
- Підприємницька компетентність;
- Компетентність культурної обізнаності та самовираження.

Матеріали досліджень свідчать про те, що ті студенти які скористались програмами академічної мобільності за програми Erasmus демонструють різницю в компетенціях та цінностях. На основі самооцінювання вони вказали на кращі результати стосовно загальних(аналітичні здібності, здатність до вирішення проблем та комунікативні навички) та професійних компетенцій (міжнародні компетенції). Також ці студенти продемонстрували краще володіння іноземною мовою (88% проти 48% тих, хто не брав участь), знань та розуміння міжнародних відмінностей у культурі та суспільстві (76% проти 28%), здатності працювати з людьми з різним культурним походженням (76% проти 40%) та професійних знань про інші країни (59% проти 16%) [6].

Під час підготовки майбутніх фахівців слід виходити з того, що інтернаціоналізація потребує підготовки випускників до роботи на глобалізованому ринку праці. Очевидно, випускники мали б володіти глобальною компетенцією, яка б дозволила людям з різним культурним походженням ефективно працювати разом.

І тут важливим є: включення міжнародного аспекту в освітні програми різних рівнів; орієнтація в освітній траєкторії на розвиток культурної та духовної особистості, яка поважає культурну різноманітність; формування у здобувачів здатності до навчання впродовж всього життя. Це вказує на те, що формування глобальної компетентності студентів є однією з ключових функцій сучасної вищої освіти. Компетенції, які слід формувати випускникам в умовах інтернаціоналізації освіти представлено на рис. 3.

Рисунок 3 – Компетенції обумовлені інтернаціоналізацією освіти

У сучасному світі інтернаціоналізації основний акцент робиться на соціокультурному компоненті комунікативної компетентності та залученні студентів до діалогу культур. Ми виділяємо професійну соціокультурну компетентність. Вона включає культурні, міжкультурні та соціолінгвістичні знання, які мають велике значення та цінність для представників багатьох професій, і таким чином визначає їхню здатність адекватно засвоювати інформацію в будь-якому контексті, включаючи професійно значущий.

Якщо культурні та міжкультурні знання здобувачі опанують на професійних дисциплінах (до прикладу, міжнародна економіка, зовнішньоекономічна діяльність тощо), то соціолінгвістичні знання можна одержати виключно вивчаючи іноземну мову (англійську, німецьку тощо). Це дасть змогу здобувачам набути навичок порівняльного мислення, забезпечить зміну сприйняття світу, навичок вибору способів взаємодії з навколишнім світом.

Розвиток глобальної компетентності у студентів можна досягнути за рахунок:

- Пошуку мотивів до опанування іноземної мови;
- Формування позитивних поглядів у здобувачів до інтернаціоналізації
- Широкого залучення студентів до міжнародних заходів (конференції, симпозіуми, проекти тощо).

Висновок. Глобалізація, виступаючи важливим чинником розвитку сучасного суспільства, зумовила зміни в усіх його сферах, в тому числі у вищій освіті. Головними проявами глобалізації освіти стає інтернаціоналізація. Вона проявляється через: передачу знань; міжнародну академічну мобільність студентів, науково-педагогічних працівників; налагодження та поглиблення міжнародної співпраці та комунікації між країнами, навчальними закладами, окремими науковими установами тощо.

Найпоширенішим проявом інтернаціоналізації вітчизняної вищої освіти є міжнародна академічна мобільність. Встановлено, що впродовж 2009-2024 рр. Кількість українців, які навчаються в західних університетах, зросла більш ніж у п'ять разів. Спонукало такий тенденції те, що останніми роками вітчизняні вищі навчальні заклади виграють значну кількість проектів. Тільки у 2023 році українські університети виграли понад 2400 нових проектів міжнародної мобільності в рамках програми *es erasmus+*. Зростання кількості мобільності українських студентів пояснюється як солідарністю та підтримкою академічної спільноти українських університетів, так і хорошою підготовкою студентів. Спостерігаємо і тривожну тенденцію. До 17% студентів, які виїхали за кордон за програмами студентського обміну, не повернулися вчасно до України.

Зроблено висновок, що інтернаціоналізація вищої освіти призводить до необхідності засвоєння нових компетенцій у здобувачів, адже відкриває можливості працевлаштування на глобальному ринку. Виділено глобальну компетентність, яку можна сформувати в синергії міжкультурної та мовної компетентності і проявиться у професійній соціокультурній компетентності. Саме ця компетентність визначить здатність здобувачів адекватно засвоювати професійну інформацію та комунікувати у мультикультурному середовищі.

Список використаних джерел

1. Egron-polak, e., hudson, r. And sandstrom, a.-m. (2015). Quantifying internationalisation – empirical evidence of internationalisation of higher education in Europe. In de Wit, H., Hunter, F., Howard, L. and Egron-Polak, E. (eds.), internationalisation of higher education. Brussels: European Parliament, 59-76.

2. Фучила, О. (2021). Болонський процес: виклики інтернаціоналізації у вищій освіті. Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Серія: "Педагогічні науки", (3), 46-51. <https://ped-ejournal.cdu.edu.ua/article/view/4320/4593>

3. Knight, J. (2008). Higher education in turmoil: the changing world of internationalization (vol. 13). Brill.
4. Kehm, V.M. and Teichler, U. (2007). Research on internationalisation in higher education. *Journal of studies in international education*, 11(3-4), 260-273.
5. Curaj, A., Matei, L., Pricopie, R., Salmi, J. and Scott, P. (eds.) (2015). The european higher education area. Between critical reflections and future policies, 2 volumes. Springer.
6. Teichler, U. (2010). The many forms of internationalisation. In Smolarczyk, R. (ed.), going international: HRK conference on internationalisation strategies, Bonn: Hochschulrektorenkonferenz, *beiträge zur hochschulpolitik*, 10, 21-41
7. Janson, K., Schomburg, H. and Teichler, U. (2009). The professional value of Erasmus mobility. Bonn: Lemmens.
8. Вербицька А. В. Інтернаціоналізація як основний напрям розвитку вищої освіти. *Молодий вчений*. 2017. № 11. С. 160–164. http://nbuv.gov.ua/ujrn/molv_2017_11_41
9. Дебич М. А. Інтернаціоналізація вищої освіти: світовий досвід: монографія. Суми : Унів. кн., 2017. 291 с.
10. Запукляк, І. Б., Маланюк, Н. І. (2025). Інтернаціоналізація вищої освіти на основі теорії стейкхолдерів: теорія та практика. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління*, (20). <https://reicst.com.ua/pmt/article/view/2025-20-04-13>
11. Клімова Г. П. Інтернаціоналізація вищої освіти в умовах глобальних викликів. *Вісник НІОУ імені Ярослава Мудрого*. 2021. 48(1), 185-205. <http://fil.nlu.edu.ua/article/view/224425>
12. Chala, N., Pichyk, K., Poddenezhnyi, O., & Voropai, O. (2024). Analysing students' mobility at higher education institutions: case of ukrainian university during the war. *Business economics and management (JBEM)*, 25(1), 191-210.
13. Education at a glance (2014). www.oecd.org/edu/education-at-a-glance-2014.pdf.
14. Українські університети виграли понад 2400 нових проектів міжнародної мобільності в рамках програми ЄС Erasmus+. https://www.eeas.europa.eu/delegations/ukraine/ukrainian-universities-won-over-2-400-new-international-mobility-projects-within-eu%e2%80%99s-erasmus_en?utm_source=chatgpt.com
15. Міграція студентів до західних університетів: скільки українців виїхало між 2008 і 2023 роками — і куди. УКД : https://voxukraine.org/en/student-migration-to-western-universities-how-many-ukrainians-left-between-2008-and-2023-and-w?utm_source=chatgpt.com
16. До 17% студентів, які виїхали за кордон за програмами студентського обміну, не повернулися вчасно до України. УКД: https://elitexpert.ua/en/news/do-ukraini-ne-povernulisya-vchasno-17-hlopiv-yaki-viihali-za-programoju-obminu-studentami/?utm_source=chatgpt.com
17. 17 січня 2018 року схвалено оновлену редакцію ключових компетентностей для навчання впродовж життя - рекомендація 2018/0008 (NLE) Європейського Парламенту та Ради (ЄС): <https://education.ec.europa.eu/sites/default/files/recommendation-key-competences-lifelong-learning.pdf>

References

1. Egron-Polak, E., Hudson, R. and Sandstrom, A.-M. (2015). Quantifying internationalisation – empirical evidence of internationalisation of higher education in europe. In de Wit, H., Hunter, F., Howard, L. and Egron-Polak, E. (eds.), internationalisation of higher education. Brussels: European Parliament, 59-76.
2. Fuchyla, O. (2021). Bolonskyi protses: vyklyky internatsionalizatsii u vyshchii osviti. The bologna process: challenges of internationalization in higher education. *Visnyk Cherkaskoho natsionalnoho universytetu imeni Bohdana Khmelnytskoho*. Seria: "pedahohichni nauky", (3), 46-51. <https://ped-ejournal.cdu.edu.ua/article/view/4320/4593>
3. Knight, J. (2008). Higher education in turmoil: the changing world of internationalization (vol. 13). Brill.
4. Kehm, V.M. and Teichler, U. (2007). Research on internationalisation in higher education. *Journal of studies in international education*, 11(3-4), 260-273.
5. Curaj, A., Matei, L., Pricopie, R., Salmi, J. and Scott, P. (eds.) (2015). The european higher education area. Between critical reflections and future policies, 2 volumes. Springer.

6. Teichler, U. (2010). The many forms of internationalisation. In Smolarczyk, R. (ed.), going international: HRK conference on internationalisation strategies, Bonn: Hochschulrektorenkonferenz, Beiträge zur Hochschulpolitik, 10, 21-41
7. Janson, K., Schomburg, H. and Teichler, U. (2009). The professional value of erasmus mobility. Bonn: Lemmens.
8. Verbytska, A. V. Internatsionalizatsiia yak osnovnyi napriam rozvytku vyshchoi osvity. Internationalization as the main direction of higher education development. Molodyi vchenyi. 2017. № 11. S. 160–164. http://nbuv.gov.ua/ujrn/molv_2017_11_41
9. Debych, M. A. Internatsionalizatsiia vyshchoi osvity: svitovyi dosvid: monohrafiia. Internatsionalizatsiia vyshchoi osvity: svitovyi dosvid: monohrafiia. Sumy: Univ. Kn., 2017. 291 s.
10. Zapukhliak, I. B., Malaniuk, N. I. (2025). Internatsionalizatsiia vyshchoi osvity na osnovi teorii steikholderiv: teoriia ta praktyka. Problemy suchasnykh transformatsii. Seriia: Ekonomika ta upravlinnia, (20). <https://reicst.com.ua/pmt/article/view/2025-20-04-13>
11. Klimova H. P. Internatsionalizatsiia vyshchoi osvity v umovakh hlobalnykh vyklykiv. Internationalization of higher education in the context of global challenges. Visnyk NIUU imeni Yaroslava Mudroho. 2021. 48(1), 185-205. <http://fil.nlu.edu.ua/article/view/224425>
12. Chala, N., Pichyk, K., Poddenezhnyi, O., & Voropai, O. (2024). Analysing students' mobility at higher education institutions: case of ukrainian university during the war. Business economics and management (jbem), 25(1), 191-210.
13. Education at a glance (2014). www.oecd.org/edu/education-at-a-glance-2014.pdf.
14. Ukrainski universytety vyhraly ponad 2400 novykh proektiv mizhnarodnoi mobilnosti v ramkakh prohramy yes Erasmus+. https://www.eeas.europa.eu/delegations/ukraine/ukrainian-universities-won-over-2-400-new-international-mobility-projects-within-eu%e2%80%99s-erasmus_en?utm_source=chatgpt.com
15. Mihratsiia studentiv do zakhidnykh universytetiv: skilky ukraintsiv vyikhalo mizh 2008 i 2023 rokamy — i kudy. URL : https://voxukraine.org/en/student-migration-to-western-universities-how-many-ukrainians-left-between-2008-and-2023-and-w?utm_source=chatgpt.com
16. Do 17% studentiv, yaki vyikhaly za kordon za prohramamy studentskoho obminu, ne povernulysia vchasno do ukrainy. URL: https://elitexpert.ua/en/news/do-ukraini-ne-povernulisya-vchasno-17-hlopciv-yaki-viihali-za-programoju-obminu-studentami/?utm_source=chatgpt.com
17. 17 sichnia 2018 roku skhvaleno onovlenu redaksiuu kliuchovykh kompetentnostei dlia navchannia vprodovzh zhyttia - Rekomendatsiia 2018/0008 (NLE) Yevropeiskoho Parlamentu ta Rady (YeS): <https://education.ec.europa.eu/sites/default/files/recommendation-key-competences-lifelong-learning.pdf>

INTERNATIONALIZATION OF HIGHER EDUCATION AND ITS IMPACT ON THE FORMATION OF COMPETENCES OF FUTURE SPECIALISTS

Kinash Iryna Petrivna

Doctor of Economics, professor

Professor of the Department of Management and Administration

Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas

Karpatska St. 15, Ivano-Frankivsk, 76019, Ukraine

e-mail: irinakinash@gmail.com

ORCID <https://orcid.org/0000-0002-5391-6560>

Berlous Maria Volodymyrivna

Assistant of the Department of Management and Administration

Karpatska St. 15, Ivano-Frankivsk, 76019, Ukraine

e-mail: maria.berlous@nung.edu.ua

ORCID <https://orcid.org/0000-0003-2856-9832>

Abstract. The aim of the article is to study the features of the manifestation of the internationalization of domestic higher education and to identify the competencies that should be formed in future specialists in order to adapt them to the conditions of work in the global labour market. The work uses methods of analysis, synthesis and generalization. It is established that the internationalization of higher education involves strengthening the international component in the activities of institutions for their cooperation. The main manifestations of the internationalization of domestic higher education are highlighted. The most common manifestation is international academic mobility, which has led to student migration. It is established that during 2009-2024 the number of Ukrainians studying at Western universities increased more than fivefold. This trend is due to the solidarity and support of the academic community of Ukrainian educational institutions, good training of students, as well as a significant number of international mobility projects won within the framework of the EU Erasmus+ program. It was found that the internationalization of education is a powerful tool for developing competencies. The study indicated that those students who took advantage of academic mobility programs showed better results in general (analytical skills, problem-solving skills, communication skills) and professional competencies (international competencies). These students also demonstrated better foreign language proficiency, knowledge and understanding of international differences in culture and society, the ability to work with people with different cultural backgrounds, and broader professional knowledge of other countries. It was concluded that the internationalization of higher education leads to the need for students to acquire new competencies. Global competence is identified, which can be formed in the synergy of intercultural and linguistic competence. Its manifestation will be observed in professional socio-cultural competence. This competence will determine the ability of higher education students to adequately absorb professional information and communicate in a multicultural environment.

Key words: internationalization, higher education, academic mobility, student migration, competencies, globalization.